

Forslag

til

Lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 3. juni 1964.)*

I lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 289 af 4. juli 1963, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Pligt til at svare skat af særlig indkomst i overensstemmelse med reglerne i denne lov påhviler personer, dødsboer, selskaber, foreninger m. v., der ved erhvervelse, henholdsvis konstatering, af de i § 2, jfr. § 3, stk. 2, nævnte fortjenester eller tab er indkomstskattepligtige til staten eller bliver skattepligtige af indkomsten for det indkomstår, hvori fortjenesten er erhvervet eller tabet konstateret.“

2. I § 2 indsættes som nr. 14:

„14. Beløb, hvormed varelagre er nedskrevet i forhold til fakturaprisen eller dagsprisen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det skatteår, i eller med udløbet af hvilket indkomstskattepligt til staten ophører. Endvidere beløb, der er nedskrevet på varepartier indkøbt på bindende kontrakt til senere levering.“

3. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

„Stk. 2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 medregnes de i samme stykke under nr. 1-4 omhandlede fortjenester eller tab ved opgørelsen af særlig indkomst, når de pågældende fortjenester eller tab på grund af ophør af skattepligt ellers ikke fuldt ud vil komme til beskatning her i landet.“

4. Efter § 5 indsættes som ny paragraf:

„§ 5 A. Virksomhed her i landet anses først for opgivet, når afståelse af virksomhedens maskiner, driftsmidler og inventar m. v. har fundet sted.

Stk. 2. Overfører en skattepligtig maskiner, driftsmidler og inventar m. v., der har været anvendt i skattepligtig virksomhed her i landet, til benyttelse i udlandet, sidestilles sådan overførelse med salg. Som salgs-sum betragtes værdien i handel og vandel på overførelsestidspunktet.“

5. § 7 A., stk. 3-7, affattes således:

„Stk. 3. Er hele den afståede ejendom erhvervet den 1. januar 1966 eller senere, opgøres den skattepligtiges anskaffelsesudgifter for hvert kalenderår for sig, således at udgifter til areal og bygninger henføres til det år, hvor erhvervelsen har fundet sted, og forbedringsudgifter til det år, hvor forbedringen er fuldført. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har oversteget 2.000 kr. Som anskaffelsesudgift for areal betragtes alene den del, der ikke er berigtiget ved overtagelse af den på det erhvervede areal hvilende afgiftspligtige grundstigning. Udgifterne til anskaffelser og forbedringer forhøjes dels med et fast tillæg på 40 pct., dels med et varierende tillæg på 6 pct. for anskaffelses- eller fuldførelsesåret og 6 pct. for hvert af de efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. Det varierende tillæg gives dog ikke for det

Finansmin. Skd. II-2133-64.

*) Se FT: 3592, 3836, 5650, 5966; A. 1505; B. 1009. 1133. Lov nr. 181 af 4. juni 1964.